

№ 3 хаттама

«Лозовое ауылының негізгі орта мектебі» КММ

сынып жетекшілерінің ӘБ отырысы

2024 жылғы 24 қаңтар

Қатысқандар:

Сынып жетекшілерінің ӘБ жетекшісі- Митяева А.А.

Хатшы- Пономаренко В.Л.

Директордың ОТЖ жөніндегі орынбасары-Яцук Н.В.

1 сыныптың сынып жетекшісі - Грабовская И.В.

2 сыныптың сынып жетекшісі -Бурковская Е.А.

5 сыныптың сынып жетекшісі - Грабовская О.В.

6 сыныптың сынып жетекшісі -Исаева О.В.

7 сыныптың сынып жетекшісі - Головская А.И.

8 сыныптың сынып жетекшісі -Скаковская С.В.

9 сыныптың сынып жетекшісі -Митяева Е.Б.

Талқылауға арналған сұрақтар:

1.«Оқушылардың адамдарға деген жақсы сезімдерін тәрбиелеу туралы» баяндамасы - Пономаренко В.Л.

2.«Қазіргі жағдайдағы сынып жетекшісінің тәрбие жұмысы» баяндамасы - Митяева Е. Б.

1. Бірінші мәселе бойынша Пономаренко В.Л.

«Оқушылардың адамдарға деген жақсы сезімдерін тәрбиелеу туралы» баяндама жасады Пономаренко В.Л. Оқушылардың қимал зиянды әсерден қалай қорғауға және жаман әдеттердің басталуына жол бермеуге болатынына ийтіріңіз?

Бастауыш мектепте оқушы өмірдің жана мүдделерімен, тәуелділіктерімен немесе жағдайларымен алмастырыла алмайтын өмірдің моральдық негіздерінің мызғымастығына сенуі үшін не істеу керек.

Тәрбиедегі гуманистік бағыт мұғалімнен өтесактық пен икемділікті, түпкіліктің нәтижесін жобалай білуді және адамгершілік критерийлерінің тұрғысынан әсер ету нәтижесін бағалауға жақын дауды талап етеді. Мұғалім қандай да бір педагогикалық пәлету шараларына, оның ішінде жазалауға жүгінбесе де, оның бастысы туралы бір минутқа ұмытпауы керек — ешбір жағдайда баланың жеке басын, оның адамдық қадір-қасиетін қорлауға жол берілмейді.

Шешті: мұғалім мейірімді де қамқор және талап қоюы білуі керек, жақсы бастама тәрбиенің барлық саласына сенуі керек, ал оқушыларға деген жақсы көзқарасоларға әсер ету шараларында педагогикалық қорындылықтың маңызды критерийлерінің бірі болуы керек.

2. Екінші мәселе бойынша Митяева Е.Б.

"Қазіргі жағдайдағы сынып жетекшісінің тәрбие жұмысы"

тақырыбында баяндамасы тыңдалды.

Митяева Е.Б мектеп ең құндысын – біздің болашақ ауысымымызды жасайды. Бұл көбінесе біздің тәрбиеленушілеріміздің қандай болатынына мұғалімге байланысты. Олар рухани қажеттіліктері мен мүдделері кең дамыған мейірімді адамдар бола ма? Олар еңбекке, өмірге дайын бола ма? Қарқынды әлеуметтік өзгерістер кезеңдері барлық

ересектер үшін өзіндік емтиханға айналуға. Ал біз, мұғалімдер, өзімізге сұрақтар қоямыз:

Балаларды тез өзгертін әлемде өмір сүруге дайындаудың ең жақсы әдісі қандай?

Өркениетті қоғамда өмір сүру үшін ертеңгі ересектерге қандай рухани күш, қандай дағдылар мен қабілеттер қажет болады?

Осы күрделі және қарама-қайшылықты әлемге қадам басқан әрбір адамға белгілі бір ойлау қабілеттері мен тұлғалық қасиеттер қажет. Талдау, салыстыру, ең бастысын ажырата білу, мәселені шеше білу, өзін-өзі жетілдіру қабілеті және адекватты өзін-өзі бағалауды бере білу, жауапкершілікті, дербестікті, жасай білу және бірлесіп жұмыс істей білу - осының арқасында бала осы дүниеге енуі керек.

Педагогикалық қызмет барысында мен оқушыларды тәрбиелеу бойынша жаңашыл педагогтардың көптеген мақалаларын, оқулықтарын, кітаптарын зерттедім, түсіндім және қорытындыға келдім:

.менің балаларымдағы даралықты, дербестікті бағалау, олар мен үшін ерекше, ерекше, басқалар сияқты емес.

Олар кейде жалпы қабылданған шеңберге сәйкес келмейді деп қорықпаңыз.

Психологтардың айтуынша, кадрға сыймайтынадам – талант. Ал дарынды жандар ұлттың алтын қоры, оларды қорғау керек;

.бала дамақтанып сезімін тәрбиелеу: "Мен әлемдемін, мен құндымын!" Өзін-өзі құрметтейтін, – басқалар құрметтейтін, - өзін жақсы көретін, - басқалар жақсы көретінадам;

. бала өзін-өзі сыйламаушылықты кешірмейтінін, еш нәрсе үшін сүймейтінін, бір нәрсе үшін құрметтейтінін де есте ұстаған жөн.

Осы жерден мен алдыма мақсат қоямын:

Білім беруді ізгілендіру және стандарттау жағдайында әлеуметтік бейімделген тұлғаны дамуына жағдай жасау.

Ата – аналарды мектептегі қоғамдық жұмысқа тарту олардың тәрбие іс-әрекетіне тәжірибесін кеңейтеді, олардың мектепке деген көзқарасы өзгереді, тәрбие процесіне қатысу балаларды тәрбиелеушы дамылықты қажет ететін өзіндік өнер екенін түсінуге ықпал етеді.

Мұғалімнің баланың жеке басының дамуы мен қалыптасуындағы рөлі зор. Бір жағынан, ол жекетұлға болуы керек, баланың одан күткен идеалына сәйкес келуі керек, ал екінші жағынан, ол кәсіби қасиеттерге ие болуы керек, баланың өзін-өзі дамуына әсер ету үшін педагогикалық тұрғыдан сауатты болуы керек.

Барлығы шығармашылық тұлға болып туылмайды. Алайда, тәуелсіздікті дамыту, балалардың өзін-өзі көрсетуге және өзін-өзі жүзеге асыруға мүмкіндік беру, қарым-қатынас, пікір алмасуда дағдыларын дамыту, таным мен

шығармашылық жолында қозғалыс болады деп санаймын. Жеке

тұлғаны қалыптастыру процесі күрделі процесс. Ең тәжірибелі мұғалім ата-

анасы мен одақсыз жасай алмайды. Мен оларды алғашқы көмекшілерім деп санаймын.

Мұғалім мен ата – ананың бірлескен қызметінің міндеті – тәрбиелеу ортасын құру, мектеп пен отбасы талаптарының бірлігін қамтамасыз ету.

Баланың жеке басының дамуы еналды мен оқу – танымдық іс-әрекетте, сыныптың әртүрлі және қызықты өмірінде жүреді. Отбасы жоқ мектепте, мектебі жоқ отбасы да жекетұлғаны қалыптастырудың қиын міндеттерін шеше алмайды. Мен оның мүмкіндіктеріне сәйкес отырып, отбасының тымақтастық қашақыруым керек. Отбасы мектепті досы ретінде қарастыруы керек. Алайда, ата-аналармен жұмыс істеудің өз проблемалары бар. Егер сіз ата-аналарды бағалауға сараланған түрде қарасаңыз, онда мен олардың әртүрлі екенін атап өтемін. Мен барлық ата-аналарды үш топқа бөлемін:

1. Балаларымен қарым-қатынас жасауды қалайтын және білетін ата-аналар (егер олар мұны істей алмаса, олар мұны үйренеді). Мектепте мұндай ата-аналар аз, сондықтан олар мектептің ата-аналар ұжымы арасында азшылықты құрайды.
2. Ата-ана тәрбиесін қалайтын, бірақ қалай тәрбиелеу керектігін білмейтін, сондықтан балаларымен проблемалары бар ата-аналар тобы; мұндай ата-аналардың көпшілігі.
3. Әртүрлі себептермен балаларымен айналысқысы келмейтін ата-аналар, балалар өздеріне қалдырылады.

Ата-аналардың бірінші тобымен жұмыс істеу оңай, мәні бойынша олар бәрін өздері жасайды, тек олармен байланыста болу керек; соңғысымен жұмыс істеудің пайдасы жоқ (бұл даулы болса да),

сонымен қатар мұғалімдердің олардан көмек сұрауы жағдайды нашарлатуы мүмкін.

Екіншісі, ата-аналардың көпшілігі тәрбиемен айналысады, бірақ олардың әдістемелері де, халықтық педагогикасы да жоқ, олар жиі ақылға қонымды емес.

Олар балаларды қалай тәрбиелесе, солай тәрбиелейді. Осы

жағдайларды ескермеу уақыт өте келе апаттың өткізгіші болып қалып кетеді. Бірақ бұл факт

тым кешанықталды. Ата-аналар мектепке көмекке балалары іс жүзінде мойын сұнбаған кезде келеді және олар барлық қыпалын жоғалтқан. Барлығын уақытында жасау керек. Оның ішінде тәрбиелеу.

Сондықтан ата-аналармен жүргізілетін дәстүрлі жұмыс, стихиялы және жүйесіз тәрбиелік әңгімелер болмауы керек,

әсіресе олардың мақсаты баланың жеке басының әл-ауқаты емес, керісінше оқу үлгерімі мен мінез-құлққа мәселелерін шешу.

Егер отбасылық тәрбиенің сапасыне дәуір арттыру туралы айтатын болсақ,

онда менің ойымша, ата-аналарды балаларының өздері қалағаны уақытта "сүйеге"

және тәрбиелеуге үйрету керек, ал сынып жетекшісінің міндеті - оларды осы

тілекке үйрету. Бірақ ең бастысы – тәрбиеленушінің даму заңдылықтары мен мінез-

құлқын, ішкі, көзден таса, оның мінез-құлқының мотивтерін білу. Қалай болғанда да,

сынып жетекшісі балаларды отбасынан бөлек тәрбиелей алмайды, өйткені бала

тәрбиешілердің де, ата-аналардың да ықпалында болады.

ШЕШТІ: 1. Тәрбие процесін балаға психологиялық қауіпсіздік сезімін, білім қуанышын қамтамасыз ететіндей етіп құру.

2. Ұжымды біріктіру бойынша жұмыс жүргізу.

3. Сыныптың өмірін жоспарлауда, ұйымдастыруда және талдауда оқушының өзін-өзі басқаруының рөлін арттыруға ықпал ету.

4. Басқа адамдармен қарым-қатынас нормаларын барлық қызмет түрлерінде қолдану: қарым-қатынас, оқу, еңбек, спорт, көркемдік, қоғамдық.

ӘБ жетекшісі Митяева А.А.

Хатшы Пономаренко В.Л.

Протокол № 3
Заседания МО классных руководителей
КГУ «Основная средняя школа села Лозовое»

от 24 января 2024 г.

Присутствовали:

Митяева А.А. - руководитель МО классных руководителей

Пономаренко В.Л. - секретарь

Яцук Н.В. - зам.директора по УВР

Грабовская И.В. - классный руководитель 1 класса

Бурковская Е.А. – классный руководитель 2 класса

Грабовская О.В. - классный руководитель 5 класса

Исаева О.В. - классный руководитель 6 класса

Головская А.И. - классный руководитель 7 класса

Скаковская С.П. - классный руководитель 8 класса

Митяева Е.Б. - классный руководитель 9 класса

Вопросы для обсуждения:

1. Доклад «О воспитании у школьников добрых чувств к людям» - Пономаренко В.Л.

2. Доклад «Воспитательная работа классного руководителя в современных условиях» - Митяева Е.Б.

1. По первому вопросу выступила Пономаренко В.Л. с докладом «О воспитании у школьников добрых чувств к людям»

Пономаренко В.Л. рассказала, как уберечь школьников от возможного дурного влияния и предотвратить начало очерствения души? Что необходимо предпринять, чтобы уже в начальной школе ученик поверил в незыблемость нравственных основ жизни, которые не смогут быть вытесненными новыми интересами, пристрастиями или обстоятельствами жизни. Гуманистическое направление в воспитании требует от учителя чрезвычайной осторожности и гибкости, умения проектировать конечный результат и подходить к оценке результата воздействия с позиции нравственных критериев. К каким бы мерам педагогического воздействия учитель ни прибегал, в том числе и к наказанию, он и на минуту ни должен забывать о главном - ни при каких обстоятельствах недопустимо унижение личности ребенка, его человеческого достоинства.

Решили: В каждом слове воспитателя должны содержаться доброжелательные нотки, доброе начало должно пронизывать всю область воспитания, а доброе отношение к ученикам - должно стать одним из важнейших критериев педагогической целесообразности в мерах воздействия на них.

2. По второму вопросу слушали Митяеву Е.Б.. Выступила с докладом на тему: «Воспитательная работа классного руководителя в современных условиях»

Митяева Е.Б. сказала, что школа создаёт самое ценное – будущую нашу смену. От учителя во многом зависит, какими будут наши воспитанники. Будут ли они людьми добрыми, с широко развитыми духовными потребностями, интересами. Будут ли они подготовлены к труду, к жизни. Периоды быстрых социальных изменений становятся своеобразным экзаменом для всех взрослых, а также и для меня, как учителя, которого мучают вопросы:

Как лучше всего подготовить детей к жизни в быстро меняющемся мире?

Какая духовная сила, какие умения и способности нужны будут завтрашним взрослым для жизни в цивилизованном обществе?

Каждому человеку, вступающему в этот сложный и противоречивый мир, необходимы определённые навыки мышления и качества личности. Умение анализировать, сравнивать, выделять главное, решать проблему, способность к самосовершенствованию и умение дать адекватную самооценку, быть ответственным, самостоятельным, уметь творить и сотрудничать – вот с чем ребёнку необходимо войти в этот мир.

За период своей педагогической деятельности я изучила, осмыслила множество статей, пособий, книг педагогов-новаторов по воспитанию школьников и пришла к выводу:

- цени в своих детях индивидуальность, самостоятельность, то, что они необычны, неординарны, не такие как все. Не бойся того, что они иногда не вписываются в общепринятые рамки. Психологи говорят, что тот, кто не вписывается в рамки – талант. А талантливые люди золотой фонд нации, их надо беречь;
- воспитывай в ребёнке гордость: “ Я есть в мире, я ценность!” Человек, который сам себя уважает, – уважаем другими, сам себя любит, – любим другими;
- помни и то, что неуважения к себе ребёнок не прощает, и то, что любят ни за что, а уважают за что-то.

Отсюда я ставлю перед собой цель:

Создание условий для развития социально-адаптированной личности в условиях гуманизации и стандартизации образования.

Привлечение родителей к общественной работе в школе расширяет их опыт воспитательной деятельности, меняется их отношение к школе, вовлечённость в воспитательный процесс способствует пониманию того, что воспитание детей – это своеобразное искусство, которое требует терпения.

Велика роль учителя в развитии и становлении личности ребёнка. С одной стороны он должен быть личностью, соответствовать идеалу, который ждёт от него ребёнок, а с другой стороны, он должен обладать профессиональными качествами, быть педагогически компетентным, чтобы влиять на саморазвитие ребёнка.

Не все рождаются творческими личностями. Однако я считаю, что при создании определённых условий, к числу которых можно отнести развитие самостоятельности, предоставление возможности самовыражения и самореализации детей, развитие навыков общения, обмена мнениями, последует движение по пути познания и творчества. Процесс становления личности – процесс сложный. Без союза с родителями не обойтись самому опытному педагогу. Я считаю их первыми своими помощниками. Задача совместной деятельности учителя и родителей – создание воспитывающей среды, обеспечение единства требований школы и семьи.

Развитие личности ребёнка происходит прежде всего в учебно – познавательной деятельности, в разнообразной и интересной жизни класса. Ни школа без семьи, ни семья без школы не способны справиться со сложнейшими задачами становления личности. Я должна пригласить семью к сотрудничеству, считаясь с её возможностями. Семья же должна рассматривать школу как своего друга. Однако в работе с родителями есть свои проблемы. Если подойти к оценке родителей дифференцированно, то я отмечаю, что они разные. Всех родителей я делю на три группы:

1. Родители, которые хотят и умеют общаться со своими детьми. В классе таких родителей немного, и они образуют меньшинство среди родительского коллектива класса.
2. Группа родителей, которые хотят, но не умеют воспитывать, поэтому у них с детьми есть проблемы; таких родителей большинство.
3. Родители, которые по разным причинам не хотят заниматься со своими детьми, дети предоставлены сами себе.

В классах, в любом наборе, есть “трудные семьи”, где родители не уделяют должного внимания своим детям. Беседовать с такими родителями нелёгко, в школу они не ходят ни на собрания, ни на утренники, учёба детей их не волнует. Поэтому бывают ситуации, когда я обращаюсь к кому-нибудь из родителей, и те со мной посещают дома учеников, чьи родители заняты своими личными проблемами. Я думаю, что не должно быть той традиционной работы с родителями, спонтанных и несистемных воспитательных бесед, я полагаю, что надо учить родителей “любить” и воспитывать своих детей тогда, когда они этого желают сами, и моя задача – научить их этому желанию.

Самое главное – знание законов развития и поведения воспитанника, внутренних, скрытых от глаз, мотивов его поведения. Как бы там ни было, я не могу заниматься воспитанием детей в отрыве от семьи, ибо ребёнок находится под одновременным воздействием и педагогов, и родителей.

Решили: 1. Воспитательный процесс строить таким образом, чтобы обеспечить ребёнку чувство психологической защищённости, радости познания.

2. Вести работу по сплочению коллектива.

3. Способствовать повышению роли ученического самоуправления в планировании, организации и анализе жизнедеятельности класса.

4. Уметь применять нормы взаимоотношений с другими людьми во всех видах деятельности: общении, учебной, трудовой, спортивной, художественной, общественной.

Руководитель МО Митяева А.А. Митяева А.А.

Секретарь Пономаренко В.Л. Пономаренко В.Л.